

SUURATUL MUMTAHINATI (60)

Ó sò kalẹ ní Madinah.

Ááyàà rẹ jẹ mètáláá (13).

Ní orúkọ Allaahu, Olópò àánú, Aláánú jùlọ.

1. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ, ẹ má ẹ mú ọtáà Mi àti ọtáà yín ní olùgbòwọ tí ẹ ó máa fi ifẹ hàn sí. Wọn ti ẹ àìgbàgbọ sí ọdodo tí ó dé wáá bá yín, wọn lé òjìsẹ jáde (kúrò ní ilú) àti èyin nàà pèlú nítórí pé ẹ gba Allaahu Olúwaa yín gbọ. Tí ẹ bá jáde lọ sí ogun ní ọnàà tè Mi àti láti wá ìyónú un Mi, nẹjé ó yẹ fún yín láti tún máa fi ifẹ hàn sí wọn ní ìkòkò bí? Bẹẹ sì ni Èmi ni Mo ní imò jùlọ nípaa nńkan tí ẹ n ẹ ní ìkòkò àti èyí tí ẹ n ẹ ní gbangba. Èni tí ó bá sì ẹ bẹẹ nínú un yín, dájúdájú ẹni nàà ti sònú kúrò lójú ọnà tí ó tó.

2. Bí ó bá ẹ pé wọn sẹgun yín ni, wọn yóò jẹ ọtá fún yín, wọn yóò sì na ọwọọ wọn sí yín àti ahọn-ọn wọn pèlúu aburú, wọn sì fẹ pé kí èyin nàà, bí ó bá ẹ ẹ ẹ, ẹ ẹ gba (Allaahu) gbọ.

3. Awọn ibátan yín àti àwọn ọmọọ yín kò lè ẹ oore kankan fún yín ní ọjọ ìgbènde, (Allaahu) yóò sì ẹ idájọ láàrin yín, àti pé Allaahu ni Olùrírán jùlọ nípaa nńkan tí ẹ n ẹ ní sẹ.

4. Dájúdájú àwòkòsẹ rere ti wá fún yín ní araa Ibraahiimu àti àwọn tí wọn wá pèlúu rẹ, nígbà tí wọn sọ fún àwọn ènìyàn-an wọn pé: Dájúdájú àwa yọwọ nínú un ọrọọ yín àti nínú un nńkan tí ẹ n sín léyìn-in Allaahu. Àwa kò yín sílẹ, ọtá àti ibínú ti wá láàrin wa àti èyin nàà títi láé, àyàfi tí ẹ bá gba Allaahu nńkan soṣo gbọ, àyàfi ọrọ tí Ibraahiimu sọ fún babaa rẹ pé: Dájúdájú èmi yóò tọrọ idárijì fún ẹ (lódòọ Allaahu), èmi kò sì ní agbára lóri nńkan kan lódòọ Allaahu fún ẹ. Olúwaa wa, Ìwọ ni a gbékèlẹ, ọdòọ Rẹ ní a sẹrí sí, ọdòọ Rẹ sì ni ibùsẹrí padà sí (ohun gbogbo).

سورة الممتحنة

مدنية وآياتها ثلاث عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتْلُوهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي
سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ
وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقِفُوكُمْ
يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
وَالسِّنَنَّهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ
تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ
إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ
لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ
أَتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾